

لوک داردن: "زنان مسلمان، آینده جامعه‌اند"^۱

کاترین شوآرد. ۱۸/می/۲۰۱۶.

مترجم: آرش حسن پور^۲

بر پایه‌ی گفت‌وگو با برادران داردن در جشنواره کن، آنان می‌گویند به زنان برای پیشرفت‌های آینده اعتقاد و ایمان دارند و ممکن است فیلم جدیدشان را به مثابه نوعی استمداد برای مسئولیت جمعی عظیم‌تر در اروپا مورد خوانش قرار دهیم.

فیلمسازان معدودی مانند برادران داردن کارکشته بلژیکی در جشنواره فیلم کن وجود دارند که برنده دو نخل طلای کن شده باشند و همه فیلم‌های‌شان در کوازت کن مورد تمجید و تحسین قرار گرفته باشد.

آخرین اثر ایشان، دختر ناشناخته فیلمی در مورد پزشکی جوان به نام جنی (ادل هانیل) است که سعی می‌کند از هویت یک زن که در یک شب، بیرون محیط کارش به قتل رسیده – و قاتل – پرده بردارد. جنی به‌خاطر احساس گناه خودش و همچنین عدم موفقیت در بازکردن در به‌روی زن که یک ساعت بعد از زمان بسته شدن کلینیک زنگ زده و کمی بعد فوت کرده بود و بخاطر افزایش خشم‌اش نسبت به بی‌عاطفگی مشهود اطرافیان‌اش، تحریک و برانگیخته شده است. این سومین فیلم داستانی برادران داردن است که در آن شخصیت پروتاگونیست به یک زن محول شده است: مانند شخصیت ماریان کوتیار در فیلم دو روز و یک‌شب و سیسیل دوفرانس در پسری با دوچرخه، شخصیت جنی در این فیلم هرچقدر بقیه از زیربار موضوع شانه خالی می‌کنند او بیشتر ساحت اخلاق را به تصرف خود در می‌آورد.

لوک داردن در پاسخ چرایی این‌که یکی از بازپرس‌ها مراکشی است، می‌گوید این امر تصادفی نیست. "شاید زن مسلمان؛ یک زن (در کل) آینده جامعه را در دست داشته باشد (مایه‌ی امید آینده جامعه باشد). من واقعا بدان اعتقاد دارم". او بین واکنش زنان و مردان در مواجهه با بی‌عدالتی قیاسی انجام داده و می‌گوید "زنان احساس مسئولیت کرده و آزادند و جامعه را بدین‌سان به پیش می‌رانند".

برادر جوان‌تر هم این موضوع را تأیید کرده که فیلم می‌تواند نقدی بر فقدان مسئولیت جمعی نسبت به مهاجران در جامعه‌ی معاصر اروپا باشد (دختر مقتول یک کارگر جنسی با پاسپورتی جعلی است).

^۱ برای خواندن متن اصلی به لینک زیر رجوع کنید:

<http://www.theguardian.com/film/2016/may/18/luc-dardenne-muslim-women-are-the-future-of-society>

^۲ ادرس پروفایل دبیر جامعه‌شناسی و هنر: hasanpour.academyhonar.com

او می‌گوید: "این واقعاً امری است که ما می‌خواستیم بگوییم. ما علاقمند به شخصیت دکتر جنی بودیم. او احساس مسئولیت داشت؛ در صورتی که بقیه نداشتند. او در را باز نکرد و باید حتی اگر زمان زیادی از اختتام کار کلینیک گذشته بود در را باز می‌کرد. دکتر جنی واقعاً مسبب این واقعت می‌شود که هر شخص دیگر سرانجام حقیقت را بگوید و به سهم‌اش در قتل آن دختر اعتراف کند".

هنوز هم برادران داردن مشتاق بودند که بر این موضوع تاکید کنند که فیلم ملامت‌گر نبوده یا به منظور ایجاد کمپینی برای مجموعه‌ای از اعمال خاص ایجاد نشده و هدف‌گذاری اینگونه نبوده است.

ژان پی‌یر داردن می‌گوید: "وقتی فیلمی می‌سازید آن اثر دیگر متعلق به مخاطبان می‌شود. ما بر پیامی صحه نمی‌گذاریم. ما علاقمند شخصیت دکتر جنی هستیم و اینکه او خود را مسئول دانسته و مجبور است کاری انجام دهد. ما نمی‌گوییم که افراد باید چه کاری انجام دهند. ما نمی‌خواهیم از هیچ وضعیت مفروضی دفاع کنیم".

ژان پی‌یر داردن همیچنین نسبت به هرگونه قیاس و توازی بین دختر مقتول و بمب‌گذاران حملات اخیر پاریس و بروکسل امتناع و مقاومت کرده و می‌گوید: "من فکر نمی‌کنم که یک نفر باید بیانه‌هایی بدهد و نتیجه‌گیری‌هایی بکند و بدان واسطه از موضوع مهاجرت صحبت کند".

آنچه او به عنوان یک نکته‌ی کلیدی پیشنهاد می‌کند "تصاویر وحشتناک مردگان است" که باعث شده او و برادرش برای ساخت فیلمی "در رثای زندگی" مشتاق‌تر باشند.

ستاره‌ی این اثر آنان (هانیل) چنین نقطه‌نظری مطرح می‌کند که: "هیولاهای واقعی وجود ندارند. من فکر می‌کنم ما جلوی برخی ابعاد وجودی خودمان را می‌گیریم؛ چون ما در شهرها زندگی می‌کنیم. جایی که ما به‌طور دائمی با فلاکت انسانی روبرو می‌شویم و بنابراین نمی‌توانیم با آن روبرو شویم". هانیل اینگونه ادامه می‌دهد که "همان‌طور که ما در زندگی به پیش می‌رویم ظرفیت شفقت‌آمیز وجودی ما کاستی و نقصان می‌گیرد و این فیلم تصویرگر راهی برای چیره‌شدن بر این مسئله است".

برادران داردن همیچنین کلید همکاری طولانی مدت شان را عیان کردند. ژان پی‌یر می‌گوید: "راز آمیز نیست. ما یک نفریم. البته اینگونه به نظر نمی‌رسد چون ما دو انسان‌ایم. اما در واقع یک نفریم".